

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg ser gerne, at regeringen tager denne vedtagelse med sig som en ekstra tilskyndelse til i EU at være dem, der taler for yderligere konkret imødekommenhed. Det er klart, at regeringen jo ikke kan bede om at få EU's officielle forhandlingsudspil skrevet om; det her handler langt, langt mere om: Hvad det er for en rolle, man spiller i de afsluttende forhandlinger?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil jo godt tilslutte mig det, der blev sagt før om, at vi forstår hr. Mogens Lykketoft som en, hvis hjerte banker for ulandene, men det sidste svar her var vel i og for sig ikke så godt sådan ud fra, hvad vi kan risikere der kommer til at ske videre i forhandlingerne, for det her kan så vedtages i dag sammen med Socialdemokratiet, SF og De Radikale, og alligevel kan regeringen så fortsætte i EU-sammenhæng med den linje, som EU hidtil har kørt, som er til fordel for de allerrigeste lande.

Er det forkert at tolke det på den lidt negative måde?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg har en tro på og sandelig da i endnu højere grad en forhåbning om, at regeringen vil forstå, at måden at forvalte det mandat på, vi, et bredt flertal, prøver at give her, er, at Danmark lægger sit lod for at nå et resultat, som er acceptabelt for udviklingslandene. Det er jo rigtigt, hvad udenrigsministeren siger, at et resultat, der ikke er acceptabelt for udviklingslandene, ikke er noget resultat.

Det er ikke det samme, som at man så godt kan tillade sig at være hård over for udviklingslandene, for det er i denne verdens interesse, at der kommer et resultat. Hvis vi skal mildne de meget, meget store økonomiske uligheder i denne verden, så skal der være et resultat, og hvis vi skal undgå, at frihandelsmønsteret degenerer til regionale eller bilaterale frihandelsaftaler, der ikke giver noget for de fattige lande, så skal vi have et resultat.

Derfor er det vigtigt at imødekomme udviklingslandene så langt, at de kan se, at der er noget i det for dem. De er under alle omstændigheder dårligere stillet, uden at WTO fungerer, end hvis WTO fungerer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Alle lande, alle borgere har gavn af frihandel. Det forekommer fuldstændig indiskutabelt. Det, der er debatten, og det, der er det vanskelige, er, hvordan man når til en situation, hvor vi så rent faktisk også har den fuldstændige frihandel, og hvordan vi når derhen, uden at de, der i processen må opleve noget uheldigt, bliver ramt af det. Det er egentlig det store spørgsmål, som vi håndterer, og det er det, som hele Doharunden handler om.

Jeg tror egentlig, som det har været pointeret af både ministeren og af den tidligere ordfører, at der her i Folketinget er meget bred enighed om, hvor vi skal hen, og jeg tror også, der er meget bred enighed om, hvordan vi kommer derhen. Det, der ikke er særlig bred enighed om, er, hvordan man agerer i virkelighedens verden, hvem der egentlig har fordelene af at stille sig på tværs og lege trodsig, og hvem der egentlig har ideen om, hvordan man kommer videre i realiteternes verden. Det er det, der adskiller parterne på Christiansborg i dag.

Der er ingen tvivl om, at alle har fordel af frihandel: Forbrugere har fordel af lavere priser, bedre produkter, skatteyderne har fordel af, at de penge, man før brugte til at subsidiere produktionen, kan bruges til noget andet, og selvfølgelig har den verden, der i dag lukkes ude, hvis varer lukkes ude fra den rige verdens markeder, en kæmpe fordel af at få mulighed for at eksportere og konkurrere.

Jeg tror, vi alle sammen kan være enige om, at tempoet har været alt for langsomt, både når man ser på det globale perspektiv og det regionale perspektiv i EU. Der er ingen tvivl om, at der globalt set har været interesser i at træne processen, og det har der også været i EU. Det er der grund til at begræde, for i bund og grund har vi alle sammen en interesse i at nå i mål.

Kl. 15.45

Hvis man så ser på, hvor problemerne er opstået, så er der jo ingen hemmelighed i, at i EU specifikt, er det dem, som maler kassen, der også er tilhængere af, at kassen bliver fyldt op, det er dem, som tjener penge på, at skatteyderne donerer store summer til at holde en overflødig produktion i gang, det er dem, der ønsker at fastholde den eksisterende politik. Og der er det